

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 20.02.2015

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: L.H. – JUDECĂTOR

Grefier: D.M.

-.-.-.-.-

Ministerul Public reprezentat de PROCUROR – M. B.

Procuror Șef Secție Judiciară din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați

La ordine fiind soluționarea contestației la executare formulată de Judecătorul delegat cu executările penale de la Curtea de Apel Galați, cu privire la executarea sentinței penale nr. 174/F/18.09.2014 a Curții de Apel Galați, pronunțată în dosarul nr. 261/44/2014 privind pe condamnatul **I. R. I.**

La apelul nominal a răspuns condamnatul, aflat în stare de arest, asistat de apărător desemnat din oficiu, avocat Z. M., cu delegație la dosar.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, în sensul că prezenta contestație la executare este la primul termen de judecată.

Întrebat fiind condamnatul arată că este de acord cu contestația la executare formulată de Judecătorul delegat cu executările penale de la Curtea de Apel Galați, precum și cu motivele acesteia. De asemenea arată că nu solicită acordarea unui nou termen de judecată, în vederea angajării unui apărător ales, fiind de acord cu apărătorul desemnat din oficiu.

Întrebați fiind participanții procesuali arată că nu mai au cereri de formulat.

Curtea, din oficiu, pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni prealabile de drept în materie penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru dezlegarea prezentei chestiuni de drept, referitoare la aspectele învederate în considerentele contestației la executare formulată de Judecătorul delegat cu executările penale de la Curtea de Apel Galați, cu privire la executarea sentinței penale nr. 174/F/18.09.2014 a Curții de Apel Galați, pronunțată în dosarul nr. 261/44/2014, respectiv, dacă în cazul persoanelor judecate și condamnate definitiv în Italia, care au fost transferate în România în vederea continuării executării pedepsei și care beneficiază de Ordonanța de eliberare anticipată, durata eliberării anticipate se deduce din pedeapsa aplicată, se ia în considerare ca perioadă executată în calculul fracției minime obligatorii pentru liberare condiționată potrivit legii române sau se va avea în vedere că data liberării condiționate, potrivit legii române să nu depășească data eliberării anticipate stabilite potrivit legii italiene.

Reprezentantul Parchetului arată că, având în vedere dispozițiile legale referitoare la astfel de contestații la executare, respectiv, art. 598 Cod procedură penală apreciază că este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală –

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni prealabile de drept în materie penală, în vederea pronunțării acestei chestiuni de drept.

Apărătorul condamnatului, avocat Z. M. arată că achiesează la concluziile reprezentantului Parchetului.

Condamnatul I. R. I., în ultimul cuvânt arată că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni prealabile de drept în materie penală, în legătură cu rezolvarea acestei probleme de drept.

CURTEA

Asupra contestației de față;

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 93/44/2015, judecătorul delegat cu executările penale de la Biroul Executări penale al Curții de Apel Galați – Secția penală și pentru cauze cu minori, a sesizat Curtea de Apel Galați, în baza art. 598 alin. 1 lit. d) Cod procedură penală, în referire la art. 154 alin. 9 din Legea 302/2004 R, cu incidentul ivit în cursul executării sentinței penale nr. 174/F/18.09.2014 pronunțată de Curtea de Apel Galați, în dosarul nr. 261/44/2014, având ca obiect traficul persoanei condamnate I. R. I. în România, în vederea continuării executării.

S-a arătat că prin sentința penală menționată, a fost admisă sesizarea formulată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați, având ca obiect transferul persoanei condamnate **I. R. I.** și s-a recunoscut în privința acesteia, doar în ceea ce privește latura penală a cauzei, sentința emisă la data de 25.03.2010 de Judecătorul pentru ședință preliminară din Tribunalul Roma, reformată prin sentința emisă de Curtea de Apel cu Jurați Roma la 10.05.2011 și definitivă la 26.09.2012. S-a constatat că prin această hotărâre, numitul I. R. I. a fost condamnat la o pedeapsă rezultantă de 18 ani închisoare și pedeapsa accesorie a interzicerii perpetue a drepturilor de a ocupa funcții publice, de a deține sau administra bunuri și suspendarea drepturilor părintești pe timpul executării pedepsei, pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 110 Cod penal; art. 575 Cod penal; art. 576 alin. 1 nr. 1 Cod penal; art. 577 alin. 1 nr. 4 Cod penal; art. 61 nr. 2 Cod penal; art. 61 nr. 4 Cod penal; art. 112 alin. 1 nr. 4 Cod penal; art. 614 alin. 1 și 4 Cod penal; art. 61 nr. 2 Cod penal; art. 112 alin. 1 și 2 din Codul penal italian. S-a constatat că încadrările juridice prevăzută de legea penală română pentru infracțiunile reținute în sarcina persoanei condamnate I. R. I. sunt: infracțiunea de complicitate la omor calificat, prev. de art. 48 în ref. la art. 189 lit. d și h Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal și infracțiunea de complicitate la tâlhărie prin violare de domiciliu, prev. de art. 48 Cod penal în ref la art. 234 lit. a și f Cod penal cu aplicarea art. 77 lit. a Cod penal român. în baza art. 154 alin.6 din Legea nr. 302/2004 R. S-a dispus ca persoana condamnată I. R. I. să execute într-un penitenciar din România pedeapsa principală de 18 ani închisoare și 5 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 lit. a, b și e din Codul penal, precum și pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și e Cod penal, pe durata executării pedepsei principale. Conform art. 157 din Legea nr. 302/2004R, s-a menționat că persoana condamnată I. R. I. nu poate fi cercetată penal sau sancționată cu o altă pedeapsă privativă de libertate pentru o infracțiune săvârșită anterior transferării sale, altele decât cele pentru care este transferată, în afara de cazul în care este incident unul din cazurile prevăzute de aceste dispoziții legale.

S-a dedus din pedeapsa aplicată persoanei condamnate I. R. I. perioada executată de la 26.11.2008 la zi.

S-a emis mandatul de executare nr. 248/2014 din data de 21.11.2014.

Persoana condamnată I. R. I. a fost transferată efectiv în România la data de 18.12.2014, astfel cum rezultă din adresa nr. 216174/NEC/_CPP din 19.12.2014 a Biroului Național Interpol.

Cu adresa nr. SA 033.008.004-308 RM din data de 10.12.2014, Ministerul Justiției din Italia a comunicat că **pedeapsa aplicată persoanei condamnate I. I. R. expiră ia data de 28.02.2026**. S-a precizat că, potrivit documentației înaintate inițial de autoritățile judiciare italiene, pedeapsa aplicată persoanei condamnate ar fi expirat, în cazul în care ar fi continuat executarea în Italia, la data de **25.11.2026** (Certificat de stare de executare - filele 8-9 dosar atașat sesizării inițiale).

Față de cele mai sus arătate, văzând și dispozițiile art. 154 alin. 9 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 300/2014 (potrivit căroră *pedeapsa stabilită de instanța română trebuie să corespundă, pe cât posibil, din punctul de vedere al naturii sau duratei, cu cea aplicată de statul emitent și nu va agrava situația persoanei condamnate*), s-a solicitat să se pronunțe o hotărâre prin care să se **constatate că pedeapsa de 18 ani închisoare, cu privire la care s-a dispus executarea în România de către persoana condamnată I. I. R., expiră ia data de 28.02.2026** (respectiv, că persoana condamnată nu poate fi liberată condiționat mai târziu de 28.02.2026), acesta fiind un beneficiu câștigat în mod definitiv de persoana condamnată în perioada în care s-a aflat în executarea pedepsei în Italia.

Analizând cererea judecătorului delegat cu executările penale, Curtea a pus în discuția părților la termenul din 20.02.2015, necesitatea formulării unei întrebări prealabile privind dezlegarea unei chestiuni de drept, potrivit art. 475-477¹ Cod procedură penală.

Aceasta deoarece, în practica Curții de Apel, s-au conturat 3 puncte de vedere distincte, cu privire la aspectele mai sus arătate și anume:

1. Durata 25.11.2026-28.02.2026, se deduce din pedeapsa principală aplicată, aceasta nemaifiind de 18 ani închisoare, ci de aproximativ 17 ani și 3 luni închisoare.

Acest punct de vedere prezintă relevanță în cazul pedepselor principale care se situează în jur de 10 ani închisoare, deducerea unei perioade suplimentare, făcând ca această pedeapsă să se situeze sub limita de 10 ani, astfel încât fracția minimă obligatorie de executat să fie de 1/2 din durata pedepsei (art. 100 lit. a) Cod penal, teza I) și nu 3/4 din durata pedepsei ca în cazul pedepselor mai mari de 10 ani închisoare (art. 100 alin. 1 lit. a) teza II Cod penal).

2. Perioada 28.11.2026-28.02.2026 se consideră perioadă „executată” din fracția minimă obligatorie de executat, pentru liberarea condiționată, urmând a se scădea acea durată de timp, ca în cazul zilelor câștigate prin muncă, în sistemul execuțional-penal din România (art. 96 din Legea 254/2013), deoarece sistemul de drept din Italia nu cunoaște instituția liberării condiționate (ca în România) ci, doar instituția executării anticipate a pedepsei, prin care condamnatul care a dat dovezi temeinice de îndreptare este „recompensat” cu executarea anticipată a pedepsei.

Un asemenea punct de vedere prezintă dezavantajul că persoana condamnată nu prestează muncă sau activități remunerate în România, acest avantaj al acordării unor zile considerate ca executate și care se reflectă în calculul fracției minime obligatorii pentru liberarea condiționată, fiindu-i acordată prin efectul legislației italiene.

3.Executarea continuă potrivit legii de executare a pedepselor din România (Legea 254/2013) însă persoana condamnată trebuie liberată condiționat mai înainte sau cel mult la data de 28.02.2026, indiferent dacă întrunește sau nu condițiile prev. de art. 96-97 din Legea 254/2013 și cele prevăzute de art. 100 Cod penal.

Un asemenea punct de vedere prezintă dezavantajul că nu încurajează condamnatul să se reeduce și să se reintegreze social, potrivit legii de executare a pedepselor din România, el știind că în mod automat, va fi liberat condiționat înainte sau în data de 28.02.2026, chiar dacă nu dă dovezi temeinice de îndreptare.

Față de cele expuse, se constată că această problemă de drept nu a primit o dezlegare unitară.

În cauză nu există, până la momentul de față, o altă chestiune prealabilă sau vreun alt recurs în interesul legii, promovat sau judecat, care să aibă ca obiect aceeași problemă de drept. Dezlegarea acestei probleme de drept este esențială pentru corecta soluționare a cauzei.

Față de cele expuse, în baza art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, Curtea va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, cu următoarea chestiune de drept:

„În cazul persoanelor judecate și condamnate definitiv în Italia, care au fost transferate în România în vederea continuării executării pedepsei și care beneficiază de Ordonanța de eliberare anticipată, durata eliberării anticipate se deduce din pedeapsa aplicată, se ia în considerare ca perioadă executată în calculul fracției minime obligatorii pentru liberare condiționată potrivit legii române sau se va avea în vedere că data liberării condiționate, potrivit legii române să nu depășească data eliberării anticipate stabilite potrivit legii italiene?”

În temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, Curtea va suspenda judecarea contestației la executare până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția penală – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală – pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a chestiunii de drept menționată în considerentele încheierii.

În temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală suspendă judecarea cauzei, având ca obiect contestația la executare formulată de Judecătorul delegat cu executările penale de la Curtea de Apel Galați, cu privire la executarea sentinței penale nr. 174/F/18.09.2014 a Curții de Apel Galați, pronunțată în dosarul nr. 261/44/2014 privind pe condamnatul **I. R. I.**, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru rezolvarea chestiunii de drept.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 20.02.2015.

Președinte
Judecător L. H.

Grefier
D. M.

Red. L.H./02.03.2015
Tehnored. D.M. 2 ex./06.03.2015